

Miljøstyrelsen
Vandforsyningskontoret

Notat om Københavns Kommunes henvendelse af 24. marts 1997 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om L 188. (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning)

Det fremgår af Københavns Kommunes skrivelse af 24. marts 1997, at kommunen intet har at indvende mod, at der fastsættes regler om, at betaling efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Københavns Kommune er derimod ikke enig i, at udlejer/ejer- eller andelsforening efter forslaget ikke længere skal hæfte – heller ikke subsidiært – for lejerne m.v.s forbrug.

Dertil bemærkes, at formålet med lovforslaget er at øge bevidstheden om og ansvarligheden for den enkeltes vandforbrug ved at synliggøre vandforbruget over for den enkelte forbruger, hvor det er teknisk muligt. I den sammenhæng er det et vigtigt element, at den, der forbruger vandet, også alene hæfter for dette forbrug, da dette bidrager til at øge det økonomiske incitament og dermed motivationen for den enkelte forbruger til at spare på vandet.

Med dette formål ligger lovforslaget i naturlig forlængelse af den større ansvarlighed over for – og dermed den øgede bevidsthed om – forbruget af ressourcer, som er bekræftet med Rio-deklarationen.

At udlejers m.v. hæftelse bortfalder, er også et led i den ønskede ligestilling mellem bolig-ejere og lejere/andelshavere på dette område.

Disse forhold adskiller sig ikke fra, hvad der

er gældende inden for f.eks. elforsyningsområdet, og hvad der tilsigtes på varmforsyningsområdet, jf. det fremsatte lovforslag L 240 om ændring af lov om varmforsyning (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og varme-/naturgasforsyningen). Det forventes i øvrigt kun at give få problemer i praksis, da vandforsyningen som anført i lovbemærkningerne vil kunne få andre muligheder for at sikre sig betaling som f.eks. adgang til at kræve depositum som sikkerhed for betaling af fremtidige leverancer.

Københavns Kommune er endvidere bekymret for, at lejernes vandregning kan blive meget høj i f.eks. lækagetilfælde, lækager som ofte skyldes forhold hos ejendommens ejer.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at vandmålerne som regel vil være opsat i selve bolig-enheden, hvorfor den beskrevne situation med høje vandregninger som følge af utætte installationer i eller på hovedejendommen sjældent vil opstå i praksis. Forbrugeren må endvidere forventes at reagere på eventuelle »indvendige« lækager, idet han eller hun vil kunne se på målerens udvisende, om forbruget forekommer unormalt højt.

Det bemærkes i øvrigt, at dette problem ikke er knyttet til hæftelsen, men til lejerens betaling for vandforbrug efter målt forbrug, som Københavns Kommune ikke er uenig i.